

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ และยังคงเลี้ยงไก่พื้นเมืองอยู่ ได้ศึกษาจากประชากรทั้งหมดจำนวน 84 ราย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interview) ประกอบด้วยคำถามที่กำหนดคำตอบให้เลือกตอบ (open – ended question) และคำถามแบบปลายปิด (close – ended question) คำถามมีจำนวนทั้งหมด 3 ตอน

2.1.1 ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง
ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพหลัก การเป็นสมาชิกกลุ่ม ประสิทธิภาพ การผ่านการอบรม สื่อในครัวเรือน สื่อในชุมชน แหล่งรับรู้ข่าวสาร แหล่งเงินทุน การถือครองพื้นที่ ขนาดพื้นที่

2.1.2 ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการเลี้ยง ลักษณะการประกอบอาชีพในการเลี้ยง จำนวนแรงงาน พันธุ์ แหล่งที่มาของพันธุ์ จำนวนไก่ที่เลี้ยง การผสมพันธุ์ การขึ้นทะเบียน รายได้จากการเลี้ยง รายจ่ายจากการเลี้ยง โรงเรือนและอุปกรณ์ อาหารที่ใช้เลี้ยง ยาที่ใช้ในการรักษา การจัดการ การสุขาภิบาล

2.1.3 ตอนที่ 3 ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร

ประกอบด้วย ช่องทางสื่อ ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และวิธีการการส่งเสริมที่เหมาะสม ได้แก่ การสาธิต การฝึกปฏิบัติ การทัศนศึกษา การบรรยาย และการทดลองเลี้ยง

2.2 การสร้างเครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.2.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จากหนังสือ เอกสาร ผลงานทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2.2 กำหนดตัวแปรและสร้างแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถามที่กำหนดคำให้ตอบ และความต้องการความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงไก่พื้นเมือง เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

2.2.3 เมื่อสร้างแบบสัมภาษณ์แล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำข้อเสนอแนะมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.2.4 การทดสอบเครื่องมือ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดสอบกับผู้เลี้ยงไก่ชนในจังหวัดนครปฐม และจังหวัดนนทบุรี จำนวน 20 ราย เพื่อทราบความเข้าใจของผู้เลี้ยงไก่ชน ความเหมาะสมถูกต้องของเนื้อหาแล้ว จากนั้นนำมาทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์อีกครั้ง แล้วจึงนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 การติดต่อประสานงาน ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับประธานกลุ่มสมาชิกเครือข่ายเลี้ยงไก่พื้นเมือง หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท เพื่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูล นัดหมาย วัน เวลา สถานที่ เพื่อให้กลุ่มสมาชิกดำเนินการให้สัมภาษณ์

3.2 การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการกรอกแบบสัมภาษณ์ เช่น ปากกา ดินสอ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์สัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการ คือ แนะนำตนเอง ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับให้เกษตรกรได้เข้าใจ และขอความร่วมมือให้เกษตรกรให้ข้อมูลที่เป็นจริง ครบถ้วน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทบทวนความสมบูรณ์ของข้อมูล และกล่าวขอบคุณเมื่อดำเนินการเก็บข้อมูลเสร็จสิ้น

3.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ 24 กุมภาพันธ์ – 10 มีนาคม 2556 เก็บรวบรวมได้ครบถ้วน จำนวน 84 ราย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์มา ตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้อง จัดทำรหัสและบันทึกข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 สภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ความต้องการการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกร หมู่ที่ 3 ตำบลวังตะเคียน อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์การประเมิน ระดับความต้องการการส่งเสริม ใช้ค่าน้ำหนักเฉลี่ย ดังนี้

$$1.00 - 1.80 = \text{น้อยที่สุด}$$

$$1.81 - 2.60 = \text{น้อย}$$

$$2.61 - 3.40 = \text{ปานกลาง}$$

$$3.41 - 4.20 = \text{มาก}$$

$$4.21 - 5.00 = \text{มากที่สุด}$$